podle tohoto § nepřípustna. Vývody rekurentovy v tomto směru nejsou tudíž opodstatněny.

Ani okolnost, na kterou rekurent také ještě poukazuje, že prý při insertní kanceláři záleží na jeho osobních vlastnostech a důvěře zákazníků a že vnucenou správou hrozí tomuto podniku zkáza, nemohla býti důvodem, aby povolení vnucené správy bylo odepřeno. Podle zákona (§§ 330—344 ex. ř.) tato okolnost překážkou povolení vnucené správy podniku není, nevýnosnost podniku mohla by býti důvodem zastavení exekuce (§ 129, 2. odst. ex. ř.). Poukázati jest i k tomu, že povinnému vnucenou správou není vzata možnost, aby se za souhlasu správce na vedení podniku súčastnil (§ 99 a 334 ex. ř.).

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 5. května 1925 č. j. R I. 341/25.

Na dlužníkův podíl spoluvlastnický na hmotné věci movité jest vésti exekuci, je-li věc ve výlučné moci dlužníkově (§§ 253, 262 ex. ř.), podle §ů 249 a násl. ex. ř. — Byla-li exekuce takovým způsobem vykonána zabavením, jest přípustnou žaloba podle §u 37 ex. ř. uplatňující výhradné vlastnictví zabavených věcí.

Proti R. V-ovi vydobyl si V. Š. exekuční titul na zaplacení své peněžité pohledávky a vedl pak na R. V-u exekuci na movitosti, zabaviv více věcí movitých. Později obmezil exekuci na ideální polovici věcí těch, uznav spoluvlastnictví manželky R. V-y k věcem těmto.

Tato podala pak na V. Š-a žalobu excisní podle § 37 ex. ř. tvrdíc, že jest výhradnou vlastnicí svršků těch.

Soud prvé stolice žalobu zamítl, pokládaje za prokázané spoluvlastnictví žalobkyně k věcem těmto.

Soud odvolací změnil rozsudek soudu prvého a žalobě na nepřípustnost exekuce vyhověl, vycházeje z právního názoru, že na movité věci náležející spoluvlastnicky více osobám, nelze vůbec vésti exekuci podle §§ 249 a násl. ex. ř. a pokládal otázku výhradného vlastnictví pro řešení sporu za nerozhodnou.

Nejvyšší soud k dovolání žalovaného zrušil rozsudek odvolacího soudu a vrátil věc odvolacímu soudu s poukazem, aby doplně řízení, rozhodl znovu.

Důvody: Žalobkyně opírala svou podle § 37 ex. ř. vznesenou žalobu o tvrzení, že předměty (movité věci), pro pohledávku

žalovaného proti R. V. ve příčině jejich ideální polovice exekučně zabavené, jsou jejím výhradným vlastnictvím.

Odvolací soud se neobíral otázkou tohoto tvrzeného výhradného vlastnictví žalobkynina a v této příčině uplatněnými důvody odvolacími, protože otázku výhradného vlastnictví považoval pro rozsouzení této rozepře za nerozhodnou.

Je totiž právního názoru, že na movité věci, náležející spoluvlastnicky více osobám, nelze vésti exekuci podle §§ 249. a násl. ex. ř. Po této stránce dovolatel právem uplatňuje dovolací důvod podle č. 4. § 503. c. ř. s.

Plenárním rozhodnutím nejv. s. Sb. n. s. čís. 4002 bylo vysloveno, že na dlužníkův podíl spoluvlastnický na hmotné věci movité jest vésti exekuci, je-li věc ve výlučné moci dlužníkově, (§§ 253, 262 ex. ř.), podle § 249 a násl. ex. ř., jinak podle §§ 331 a násl. ex. ř.

Na toto rozhodnutí dlužno navázati. Spoluvlastnictví nějaké věci, náležející společně 2 osobám, propůjčuje podílníkům v §§ 829 a 830 obč. zák. uvedená práva. Podle nich dopouští zákon, že může každý podílník svůj podíl samostatně zastaviti a zciziti.

Kdyby bylo zjištěno, že je dlužník skutečně spoluvlastníkem věcí, kterých se týká žaloba, pak by případné spoluvlastnictví žalobkynino nemohlo býti na překážku exekuci, o jejíž nepřípustnost je žalováno, neboť by nemohlo zabrániti, aby spoluvlastnický podíl dlužníkův vzat byl do exekuce způsobem v § 249 ex. ř. a násl. uvedeným. Přesto však, že je podle č. 4. § 503 c. ř. s. uplatňovaný důvod dovolací opodstatněn, nemohlo býti vyhověno návrhu na změnu odvolacího rozsudku, poněvadž skutkový děj, při správném posouzení věci po právní stránce podle obsahu sporných spisů rozhodný, není v odvolacím rozsudku zjištěn ve příčině přednesu žalobkyně, zdali totiž ona je v ý h r a d n o u vlastnicí v úvahu přicházejících věcí, tedy také ve příčině ideální polovice, pokud jedině tato byla vzata do exekuce.

R o z h o d n u t í n e j v y š š í h o s o u d u v B r n ě z e d n e 9. č e r v n a 1925 R v I 1027/25. *R. v. z. s. Dr. G.*